

Анонимизиран текст

Превод

C-659/20 - 1

Дело C-659/20

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

4 декември 2020 г.

Запитваща юрисдикция:

Nejvyšší správní soud (Чехия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

25 ноември 2020 г.

Жалбоподател:

ЕТ

Отвeтник:

Ministerstvo životního prostředí

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд, Чехия) [...], като разгледа касационната жалба, подадена от ЕТ, живущ в [...] Храдец Кралове, [...] с отивник **Ministerstvo životního prostředí** (Министерство на околната среда, Чехия), със седалище [...] Прага 10, против решението на Krajský soud v Hradci Králové (Окръжен съд Храдец Кралове, Чехия) от 30 май 2018 г. по дело 30 A 37/2017-35, образувано по жалба срещу решение № 1329/550/16-Ва на отивника от 7 ноември 2016 г. [...],

о п р е д е л и:

I. О т п р а в я следните преюдициални въпроси до Съда на Европейския съюз:

- 1. Понятието „животни за разплод“ по смисъла на Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията от 4 май 2006 година за**

установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 338/97 относно защитата на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях обхваща ли екземплярите, които са родители на екземплярите, отглеждани от съответния животновъд, въпреки че той никога не е бил техен собственик или владелец?

2. Ако на първия въпрос се отговори в смисъл, че родителските екземпляри не влизат в обхвата на понятието за животни за разплод, имат ли право компетентните органи при преценката дали е изпълнено условието по член 54, точка 2 от Регламент № 865/2006, което предполага животните за разплод да са придобити законно и без да се застрашава оцеляването на дивите екземпляри, да проверяват произхода на тези родителски екземпляри и според него да преценяват дали животните за разплод са придобити в съответствие с изискванията на член 54, точка 2 от този регламент?
3. При преценката дали е изпълнено условието по член 54, точка 2 от Регламент № 865/2006, което предполага животните за разплод да са придобити законно и без да се застрашава оцеляването на дивите екземпляри, може ли да се вземат предвид други обстоятелства по случая (по-конкретно добросъвестността при прехвърлянето на екземплярите и оправданите правни очаквания, че ще е възможно да се търгува с евентуалното им потомство, а евентуално и не толкова строгите законови разпоредби, които са били в сила в Чешката република преди присъединяването ѝ към Европейския съюз)?

[...] [ориг. 2]

М о т и в и

I. Предмет на делото

[1] Жалбоподателят се занимава с отглеждане на папагали. За целите на дейността си той подава на 21 януари 2015 г. заявление да се допусне изключение от забраната за търговия за пет екземпляра папагали хиацинтова ара (*Anodorhynchus hyacinthinus*), излюпени през 2014 г. в неговия развъдник. Въз основа на становище от научната институция административният орган издава отказ по заявлението на жалбоподателя.

[2] В производството относно допускането на въпросното изключение административният орган и научната институция стигат до следните констатации за произхода на папагалите, до които се отнася заявлението на жалбоподателя. През юни 1993 г. прародителите на папагалите са внесени в Чехия от лицето FU при необичайни обстоятелства. Уругвайски гражданин

внеся тези и други папагали в Братислава, откъдето заедно с FU отиват в Чехия с автомобил. На границата автомобилът неочаквано е спрял от митническите органи, а впоследствие с административен акт прародителската двойка е отнета от FU. Административният акт обаче е отменен от Vrchní soud v Praze (Апелативен съд Прага, Чехия) през 1996 г. След това административният орган прекратява производството по случая и връща папагалите на FU. Прародителската двойка после е отдадена под наем на GV, който през 2000 г. получава от нея родителската двойка, която е с произход от едно люпило (след отглеждането на малките прародителската двойка е върната на FU, който по-късно я предоставя на зоологическата градина в Злин). Жалбоподателят придобива родителската двойка от GV (в административните документи не е установено какво е било придобивното основание по смисъла на гражданското право, но и действителността на прехвърлянето на правото на собственост изобщо не се оспорва).

[3] Научната институция квалифицира придобиването на папагалите от жалбоподателя през 2000 г. като придобиване на животни за разплод и пристъпва към разглеждане на въпроса дали то не е осъществено в нарушение на член 54, точка 2 от Регламент (ЕО) № 865/2006 на Комисията за установяване на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 338/97 относно защитата на видовете от дивата фауна и флора чрез регулиране на търговията с тях, който гласи, че животните са разплод трябва да са *„придобити съгласно законовите разпоредби, приложими за тях към момента на придобиване, и по начин, който не застрашава оцеляването на вида в природата“*. Като разглежда изпълнението на тези условия, научната институция приема, че не е убедена дали животните за разплод са придобити съгласно законовите разпоредби, и във връзка с това не дава съгласие за допускането на изключение, тъй като регистрационните сертификати на прародителските екземпляри от 1998 г. съдържат редица неточности, и по-конкретно посочената като година на придобиване 1996 г. не отговаря на кода, посочен на регистрационните сертификати, понеже този код се предоставя само за екземпляри, придобити преди 1992 г., а и сертификатите не съдържат никаква информация за произхода на екземплярите. Научната институция добавя, че в няколко други случая вече е изразявала несъгласие за допускането на изключения за птици от потомството на същата прародителска двойка.

[4] Въз основа на посоченото по-горе становище на научната институция административният орган отказва да допусне изключение. Жалбоподателят подава жалба по административен ред срещу този отказ. Той по-конкретно твърди, че отказът е основан на неправилна дефиниция за животни за разплод. Според него понятието „животни за разплод“ обхваща единствено родителската двойка и потомството ѝ, така че административният орган изобщо не е трябвало да разглежда произхода на прародителите. Горестоящият административен орган (който по закон е и ответник по делото) не приема тези доводи. Според него определящ за преценката как са придобити животните за разплод е въпросът как е придобита първата

размножителна двойка. Жалбоподателят изобщо не посочил нейния произход, поради което не можело да се допусне изключение.

[5] След това жалбоподателят подава жалба срещу решението на ответника до Krajský soud v Hradci Králové (Окръжен съд Храдец Кралове).

[6] Окръжният съд отхвърля жалбата. Той най-напред констатира, че търговията с папагали от вида *Anodorhynchus* е забранена и може да бъде разрешена само по изключение. Условието за допускане на изключение са определени в член 54 от Регламент № 865/2006. Тези условия трябва да са **[ориг. 3]** кумулативно изпълнени, а заявителят трябва да докаже изпълнението им пред административния орган, така че фактическата и правната обстановка трябва да са установени съвсем сигурно. В разглеждания случай спорът е дали са изпълнени условията по член 54, точка 2 от Регламента, който изисква заявителят да докаже, че 1) животните за разплод са придобити съгласно законовите разпоредби, приложими за тях към момента на придобиване, и 2) по начин, който не застрашава оцеляването на вида в природата. Окръжният съд приема, че жалбоподателят не е изпълнил нито едно от двете кумулативни условия, тъй като според подробните констатации на административния орган прародителската двойка е внесена в Чехия през юни 1993 г. при съвсем необичайни обстоятелства. По онова време за Чешката република вече е била в сила конвенцията CITES (Конвенция по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора) (Чешката и словашка федеративна република се присъединява към тази конвенция на 18 май 1992 г.), която е транспонирана в националното право, считано от 1 юни 1992 г., със *Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny* (Закон № 114/1992 за защита на природата и ландшафта), а считано от 1 април 1997 г. — със *Zákon č. 16/1997 Sb., o podmínkách dovozu a vývozu ohrožených druhů* (Закон № 16/1997 за условията за внос и износ на застрашени видове). Така от гледна точка на разпоредбите, с които е транспонирана конвенцията CITES, е допустимо да се разглежда произходът на животните за разплод до прародителската двойка. Понятието „животни за разплод“ по смисъла на Регламент № 865/2006 пък обхваща всичките три поколения, тъй като те са животни в развъдник на чешка територия, използвани за разплод.

[7] Жалбоподателят подава касационна жалба срещу решението на окръжния съд пред Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд). Жалбоподателят посочва, че окръжният съд неправилно е приел, че понятието „животни за разплод“ обхваща съответните екземпляри и техните родители и прародители, тъй като те са животни в развъдник на чешка територия, използвани за разплод. Оттам окръжният съд стигнал до извода, че административните органи са имали право да изискат да се докаже произходът на прародителската двойка. Според жалбоподателя подобно тълкуване му налага непропорционална доказателствена тежест. То било най-вече и неправилно, тъй като „животни за разплод“ по смисъла на посочения регламент били всички животни в развъдника на жалбоподателя,

използвани за разплод (тоест не и екземплярите от родословието им, отгледани в други развъдници, евентуално от други животновъди, каквито именно екземпляри били прародителите). Това твърдение на жалбоподателя се основава на член 1, точка 3 от Регламент № 865/2006, който гласи, че „животни за разплод“ означава всички животни [в развъдник], използвани за разплод“. Според жалбоподателя развъдник по смисъла на тази дефиниция може да е който и да е развъдник в Чехия, но във всеки отделен случай това е само един конкретен развъдник. Жалбоподателят придобил законно родителската двойка, поради което непропорционално били засегнати правото му на собственост и оправданите му правни очаквания.

[8] В отговора си на касационната жалба ответникът оспорва изводите на жалбоподателя относно тълкуването на понятието за животни за разплод. Ответникът обръща внимание на текста на член 54, точка 2 от Регламент № 865/2006, в който се говори за „придобиване“ на животните за разплод съгласно приложимите за тях законови разпоредби. Думата „придобиване“ очевидно се отнасяла за миналото и еднозначно сочела началото на развъдната линия. Тъй като прародителите на папагалите, до които се отнася заявлението на жалбоподателя, най-вероятно били придобити незаконно, административният орган не се убедил, след консултация с научната институция, че животните за разплод са придобити законно. Освен това ответникът посочва, че дефиницията за животни за разплод е второстепенна, а основен е начинът на придобиване на животните.

[9] По въпроса за тежестта на доказване ответникът също така изтъква общата забрана за търговия с този вид животни. Съответно всички изключения от забраната следвало да се тълкуват стеснително. За самия развъдник собственикът не бил длъжен да доказва произхода на прародителите. Това задължение възниквало едва когато той реши да търгува със следващите поколения. Определящо за допускането на изключение било становището на научната институция, а съгласно установената практика тази институция проверявала произхода на прародителите и това било нормална практика в Съюза. Различният подход, защитаван от жалбоподателя, щял да доведе до по-лесно узаконяване на развъдниците, създадени с екземпляри, които са взети от дивата природа. С такива екземпляри щяло да може лесно да се създават развъдници на животни, чиито следващи поколения биха могли директно да се търгуват. Що се отнася до целта на конвенцията CITES, ответникът признава, че има известна полза от законните развъдници (те намаляват натиска за залавянето на екземпляри от дивата природа), но все пак подчертава, че тези развъдници трябва да са създадени със законно придобити животни. Колкото до правото на собственост, ответникът изтъква, че не то е първостепенният проблем и че не оспорва извода за законното притежаване на прародителите или на разглежданите в случая папагали. Самото право на собственост на жалбоподателя не било нарушено, а само ограничено с определени условия.

[ориг. 4] **II. Приложими по делото разпоредби на правото на Съюза и на националното право**

[10] Основните принципи на защитата на околната среда в Европейския съюз са уредени в първичното право. Съгласно член 191, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) политиката на Съюза в областта на околната среда „има за цел постигането на високо равнище на защита, като взема предвид различното състояние на регионите в рамките на Съюза. Тя се основава на **принципите на предпазните мерки и превантивните действия, на принципа на приоритетното отстраняване още при източника** на замърсяване на околната среда и на принципа „замърсителят плаща“.

[11] Правилата относно търговията със застрашени видове обаче правото на Съюза черпи от конвенцията CITES. Основните правила на конвенцията CITES са транспонирани с Регламент (ЕО) № 338/97 на Съвета относно **защитата на видовете от дивата флора и фауна** чрез регулиране на търговията с тях. Член 8, параграф 1 от този регламент забранява търговията с животните, вписани в приложение А (съгласно член 3, параграф 1 въпросното приложение А съответства на приложение I към конвенцията CITES). Сред тези животни са и папагалите от вида *Anodorhynchus*.

[12] Забраната обаче не е безусловна и може да се допускат изключения от нея на основанията, посочени в член 8, параграф 3 от Регламент № 338/97. В контекста на отправените въпроси релевантно е изключението по буква г) от разпоредбата:

„3. В съответствие с изискванията на друго общностно законодателство относно защитата на дивата флора и фауна, освобождаване от забраните по параграф 1 може да се даде чрез издаване на сертификат с тази цел от управителния орган в държавата членка, в която се намират екземплярите, за всеки екземпляр поотделно, когато екземплярите:

[...]

г) са екземпляри от животински видове, родени и отгледани в плен, или изкуствено размножени растителни видове, или части и производни от тях [...].“

[13] Допълнителни специални условия за допускането на тези изключения са предвидени в Регламент № 865/2006 за установяване на **подробни правила за прилагане** на Регламент № 338/97. Допускането на изключенията по член 8, параграф 3 от Регламент № 338/97 е уредено подробно в член 59, параграф 2 от Регламент № 865/2006:

„2. Изключения за екземпляри, посочени в член 8, параграф 3, буква г) от Регламент (ЕО) № 338/97, се допускат само когато управителните органи са убедени, ако се налага след консултация с научни институции, че са

спазени изискванията на член 48 от настоящия регламент и [че] тези екземпляри са родени и отгледани в плен или са изкуствено отгледани съгласно членове 54, 55 и 56 от настоящия регламент“.

[14] В контекста на тази разпоредба значение за настоящото дело има и преди всичко член 54 от Регламент № 865/2006 (член 48 съдържа само обща уредба на сертификатите за изключенията, член 55 оправомощава органите да проверяват родословието на екземплярите чрез анализ на тъкани, а член 56 се отнася до растителните видове), и по-конкретно член 54, точка 2, във връзка с който чешките административни органи приемат, че не са убедени в изпълнението на предвидените в него условия:

„Член 54

Екземпляри от животински видове, родени и отгледани в плен

Екземпляр от животински вид трябва да се счита за роден и отгледан в плен само ако управителните органи след консултация с компетентните научни институции на съответната държава членка считат, че отговаря на следните условия:

1. е[к]земплярът е или произхожда от поколение, родено или получено в контролирана среда, което има:

а) родители, които са се чифтосали в контролирана среда или техните гамети са прехвърлени там, ако размножаването е полово;

б) родители, които са били на затворено, когато развитието на поколението е започнало, ако размножаването е безполово;

[ориг. 5] 2. животните за разплод са придобити съгласно законовите разпоредби, приложими за тях към момента на придобиване, и по начин, който не застрашава оцеляването на вида в природата;

3. животните за разплод са отглеждани, без да са въвеждани при тях диви животни, яйца и гамети, освен при изключителни случаи и съгласно законовите разпоредби, приложими за тях, по начин, който не застрашава оцеляването на вида в природата, за една от следните цели:

а) за да се избегне близкородствено кръстосване, като броят на новите екземпляри се определя от нуждата от нов генетичен материал;

б) за разполагане на конфискувани животни съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 338/97;

в) по изключение за използването им като животни за разплод;

4. животните за разплод са дали второ и следващо поколение (F2, F3 и т.н.) в контролирана среда или са отглеждани по начин, който демонстрира, че могат да дадат второ поколение на затворено“.

[15] Дефиниция за животни за разплод е дадена в член 1, точка 3 от Регламент № 865/2006: „животни за разплод“ означава всички животни [в развъдник], използвани за разплод“.

[16] Националното законодателство намира съвсем ограничено приложение по делото, най-вече доколкото определя кои са административните органи, натоварени с прилагането на цитираните по-горе разпоредби от правото на Съюза. Тези органи са посочени в Zákon č. 100/2004 Sb., o obchodování s ohroženými druhy (Закон № 100/2004 за търговията със застрашени видове). Съгласно член 3, параграф 3 от посочения закон Krajský úřad (окръжен изпълнителен съвет, Чехия) е административният орган, който има правомощието да допуска изключения от забраната на търговските дейности. Съгласно член 27 от този закон в Чехия научната институция по смисъла на посочените регламенти и на конвенцията CITES е Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky (Агенция за защита на природата и ландшафта в Чешката република), която е държавна агенция към министерството на околната среда. Затова в случая окръжният изпълнителен съвет изпълнява функциите на описания по-горе административен орган и издава първия административен акт по случая въз основа на становището на Агенцията за защита на природата и ландшафта в Чешката република. Съгласно общите правила на чешкия административен процес този акт може да се обжалва по административен ред пред Министерството на околната среда, което е горестоящият административен орган и след това се явява ответник по делото пред административните съдилища.

III. Анализ на отправените преюдициални въпроси

[17] При разглеждането на касационната жалба Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) установява, че основният въпрос по делото засяга тълкуването на правото на Съюза, че до момента няма практика на Съда по този въпрос и че отговорът на въпроса не може да се изведе недвусмислено чрез контекстуално тълкуване на правото на Съюза, така че да не остане място за разумно съмнение (вж. Съд на ЕС, решение от 6 октомври 1982 г., CILFIT, 283/81, EU:C:1982:335). Затова Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) е длъжен да отправи преюдициално запитване до Съда на основание член 267 ДФЕС.

[18] Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) най-напред посочва, че между страните е безспорно както това, че произходът на поколението на прародителите е проблематичен, така и това, че родителската двойка е излюпена в плен през 2000 г. в Чехия и законно е прехвърлена на жалбоподателя. Според ответника обаче проблематичният произход на прародителската двойка „обременява“ и следващите поколения,

докато според жалбоподателя тази „стигма“ отпада в момента на прехвърлянето им в неговия развъдник. Същевременно жалбоподателят не оспорва нито правната преценка, че за прародителската двойка се прилага конвенцията CITES и свързаните с нея разпоредби, нито неблагоприятните изводи, произтичащи от прилагането на тези разпоредби спрямо прародителската двойка. Жалбоподателят обаче поддържа, че тези изводи не може да се отнасят за неговите екземпляри по две основни причини. Първата причина е тълкуването на понятието за животни за разплод, което според жалбоподателя обхваща единствено принадлежащите на него екземпляри, поради което административните органи изобщо не е трябвало да вземат предвид произхода на прародителската двойка. Втората причина са оправданите правни очаквания на жалбоподателя. Той придобил законно екземплярите [ориг. 6] и към момента на придобиването им нямал съмнения във връзка с произхода на прародителската двойка, тъй като тя била върната на тогавашния собственик въз основа на съдебно решение.

[19] Тълкуването на понятието „животни за разплод“ е предмет на първия преюдициален въпрос на Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд). Доводите на жалбоподателя се опират на езиково тълкуване на член 1, точка 3 от Регламент № 865/2006, който визира всички животни в развъдника, използвани за разплод. Ответникът пък се позовава на общата забрана на търговията с такива папагали и отрицателните последици, изразяващи се във възможността за по-лесно узаконяване на развъдниците, създадени със съмнително внесени екземпляри (достатъчно би било да се „прекъсне“ линията чрез прехвърляне на потомството). Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) намира дефиницията за животни за разплод за относително ясна и на този етап по-скоро споделя становището на жалбоподателя. Същевременно обаче този съд не надценява значението на дефиницията за животни за разплод (във връзка с това вж. по-нататък анализа на останалите преюдициални въпроси). Тук следва да се обърне внимание на структурата на отделните преюдициални въпроси. Ако Съдът реши да възприеме по-широка дефиниция на понятието „животни за разплод“ и да включи в обхвата ѝ и прародителската двойка със „сомнителен“ произход, вторият въпрос няма да има значение. Същевременно такъв отговор няма да лиши от значение третия въпрос. [...]

[20] Ако обаче Съдът възприеме по-тясно тълкуване на понятието „животни за разплод“ и не включи прародителската двойка в обхвата му, ще е необходим отговор и на втория въпрос. Въз основа на становището на научната институция административните органи отказват да допуснат поисканото от жалбоподателя изключение, като се позовават на член 54, точка 2 от Регламент № 865/2006, съгласно който следва да се прецени как са „придобити“ животните за разплод. Жалбоподателят смята, че този термин се отнася до придобиването на екземплярите от родителската двойка, а те са придобити при спазване на изискванията по член 54, точка 2 от Регламент № 865/2006 (съгласно законовите разпоредби и по начин, който не застрашава оцеляването на вида в природата). Ответникът не оспорва

факта на законното придобиване на родителската двойка. Според него обаче понятието „придобиване“ се отнася до началото на развъдната линия.

[21] Nejvyšší správní soud (Върховен административен съд) намира, че тук са възможни два тълкувателни варианта. От една страна, понятието „придобиване“ на животните за разплод може да се тълкува като предполагащо да се провери родословната линия на папагалите, до които се отнася заявлението на жалбоподателя. Този тълкувателен извод може да се потвърждава и при по-усложнено тълкуване, тъй като предотвратява полесното узаконяване на „съмнителните“ развъдници, създадени чрез (може би привидна) прехвърлителна сделка, тоест случаите, при които животновъдът прехвърля екземплярите на друго лице, което да развъжда следващите поколения (действително или като привиден собственик), като по този начин отпада „стигмата“ върху произхода на тези екземпляри. От друга страна обаче, това тълкуване може да намира опровержение в настоящата правна уредба. Понастоящем в Съюза, ако не е допуснато изключение, няма начин за законно придобиване на екземпляри от видовете животни, посочени в приложение А към Регламент № 338/97. Поради това „привидното“ прехвърляне не е възможно в Съюза, тъй като още за него не би било допуснато изключение. При това положение проверката на началото на развъдната линия няма практическо значение в Съюза, а от систематична гледна точка би трябвало по-скоро да се възприеме тълкуване, което свързва думата „придобиване“ единствено с екземплярите в конкретния развъдник. Този подход несъмнено би бил подходящ за решаване на нетипични случаи като тук разглеждания. Жалбоподателят законно придобива папагалите по времето преди присъединяването на Чешката република към Съюза, когато за прехвърлителните сделки в рамките на страната не е било необходимо да се поиска допускане на изключение. Поради това жалбоподателят има оправдани правни очаквания, които биха били накърнени при възприемането на друго тълкуване. Освен това, ако се приеме първият тълкувателен вариант, трябва да се вземе предвид колко надалече в миналото ще трябва да стига проверката как са придобити животните за разплод, което би могло да наложи практически неизпълними изисквания спрямо собствениците на защитени видове. В настоящия случай например безспорно незаконното придобиване на прародителската двойка е осъществено повече от 20 години преди излюпването на разглежданите екземпляри, а после прародителската и родителската двойка са притежавани законно.

[22] Третият преюдициален въпрос се отнася до това дали може да се вземат предвид евентуални конкретни обстоятелства, и ако е така — какви могат да са те. Между жалбоподателя и административните органи е безспорно, че в случая не е налице „привидно“ прехвърляне и че придобиването на родителската двойка през 2000 г. е законно. Тук следва да се припомни, че макар по онова време в Чехия да е била в сила конвенцията CITES [ориг. 7], която е била транспонирана в националното право със Закон № 16/1997 за условията за внос и износ на застрашени видове, този

закон не е изисквал да се издава сертификат по конвенцията CITES в случаите на прехвърляне в рамките на страната. В тези случаи се е извършвала „само“ административна проверка на екземплярите и регистрацията им. Тази национална правна уредба е била в съответствие с конвенцията CITES, чиято главна цел е да регулира международната търговия. Същевременно член XIV от конвенцията CITES позволява на страните по нея да приемат по-строги вътрешни мерки, пример за каквито е по-строгата уредба в Съюза, изискваща издаване на сертификат дори в случаите на прехвърляне в рамките на Съюза и на една и съща държава членка. Тази уредба обаче е в сила в Чешката република от момента на присъединяването ѝ към Съюза на 1 май 2004 г., докато прехвърлянето на родителската двойка е осъществено през 2000 г.

[23] Затова от 2000 г. жалбоподателят може да е имал оправдани правни очаквания, че ще може да търгува с евентуалното потомство поне в рамките на Чехия, но сигурно и на международно равнище (подходът на властите към онзи момент не е създавал несигурност относно възможността за допускане на изключение по конвенцията CITES за потомството). Съществено значение тук има и обстоятелството, че прародителската двойка е върната през 1996 г. на тогавашния ѝ собственик въз основа на решение на административния съд. Освен това жалбоподателят подчертава, че неговият развъдник има положително въздействие върху околната среда. Според него продажбата на екземпляри, отгледани в плен, би намалила търсенето за незаконно закупуване на екземпляри, заловени в дивата природа. На това ответникът възразява с позоваване на произтичащата от член 8, параграф 1 от Регламент № 338/97 обща забрана на търговията с животни от посочения вид и съответно на необходимостта от тясно тълкуване на изключенията от тази забрана.

[24] В случай на недопускане на изключение следва да се вземе предвид и защитата на правото на собственост по член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Сред правомощията, които образуват съдържанието на правото на собственост, жалбоподателят фактически ще запази само владението над папагалите. Той ще има владение и над тяхното потомство, но няма да може да се разпорежда с тези птици. Накрая, между жалбоподателя и административните органи е безспорно, че недопускането на изключение води именно до тези тежки последици. Жалбоподателят изтъква, че те са прекомерно тежки предвид описаните по-горе особени обстоятелства и че тези обстоятелства трябва да се вземат предвид, също както и фактът, че „въвеждането в търговския оборот“ на неговите папагали ще доведе до намаляване на търсенето на папагали, взети от дивата природа. Ответникът пък твърди, че тежките последици за жалбоподателя са нормален резултат от правилното прилагане на съответните разпоредби.

[...]